

amb les llavors però amb les abelles: recuperar les més antigues. Nosaltres els donem els hexàgons de les cel·les de la bresca ja fets perquè els estirin. Doncs la mida d'aquest hexàgon fa cent anys un belga va determinar que seria més gran que la mida que feien naturalment les abelles, perquè així produirien més.

I?

Ara ens hem adonat que aquestes abelles són més febles a l'averroasi. Les abelles de la mida petita són més fortes. Neixen amb 20 dies, mentre que les abelles de la mida gran neixen amb 21 dies, i amb un sol dia de diferència aquest paràsit les afecta més.

Quin és el cicle de la mel?

La producció és de primavera i estiu. A l'hivern les abelles hivernen. Per sortir a fora necessiten com a mínim 12 graus: Ara al febrer la reina pon ous: té una feina de por! La meua feina és vigilar que hi hagi espai per la posta. Es distribueix en pisos: a baix, la cria, i a dalt, la mel, que la fan les obreres.

De què viu la reina?

De gelea real. Des del primer dia, que és un ou, fins que es mor no menja res més. Per això qui menja gelea real també envella més. Té molts antioxidants.

Les reines "envelleixen"?

Sí, poden viure cinc anys! Una obrera no: viu seixanta dies, perquè només menja gelea real els tres primers dies de vida, que és una larva, i després ja passa a viure de nèctar i pol·len.

Què fa que una abella sigui reina?

Les mateixes obreres ho determinen. Quan es mor una reina en generen una altra. De qualsevol ou d'abella femella fecundat o d'una larva de menys de 24 hores elles sempre poden transformar-lo en una reina. Imagina't que jo sense voler aixafa la reina. Doncs en fan 25 o 30 per assegurar-se'n...

Increïble.

Les mateixes obreres creen la seva mare! La primera reina que neix mata les altres, perquè la natura sap que només n'hi ha d'haver una per rusc. Si neixen dues reines alhora, es barallen i una mor. La que queda s'ha de fecundar en els propers quinze dies. Fa uns vols de fecundació i els mascles la fecunden i ella ja queda proveïda d'esperma per tota la vida.

Per tota la vida?

Sí, amb un cop de ser fecundada en té prou: guarda el semen dins del seu cos, en una mena de dipòsit. Pon uns 1.500 ous al dia. Si l'ou és fecundat pel semen serà femella i si no, mascle.

De què depèn que l'ou es fecundi?

Li determinen les obreres. Li fan cel·les petites perquè faci femelles i de grans perquè faci mascles. O sigui que és una qüestió de la mida de la cel·la, i la decideixen les obreres.

Deies que la reina fa 1.500 ous al dia?

Depèn. Si a fora hi ha moltes flors, la reina no para de pondre ous. Si a fora no hi ha nèctar, afluixa. Les obreres marquen el ritme de la caixa. Un any de sequera no hi haurà mel. Quan arriba el juny deixa d'haver-hi flors i aigua, doncs aturen la posta. Amb les primeres pluges d'agost, tornen a arrencar.

D'abelles mascles n'hi ha pocs.

Molt pocs. És curiós perquè cada femella i cada reina tenen la seva olor, i entre eixams no es barregen. Els mascles, en canvi, tenen via lliure! Com que només els volen per si hi ha un accident...

Parla'ns de la mel.

Perquè s'entengui primer parlaré del sucre blanc, que és a tot arreu i no ens aporta res a part de calories. El sucre blanc és sacarosa. Per transformar-la el cos ha de fer fructosa o glucosa. Ho fa l'estómac gastant vitamina B i calç. És una bestiesa, perquè per obtenir una calorja has d'invertir-hi molt.

Mentre que amb la mel...

El nèctar és sacarosa, com el sucre blanc, i l'abella amb la seva saliva transforma la sacarosa en fructosa i glucosa i altres sucres. Ella ja t'ho dona fet, la